

Ημερομηνία: Κυριακή, 27-04-2014

Μαθήματα ηγεσίας από έναν μεγάλο σερ

Τις ημέρες του Πάσχα απέφυγα να έρθω σε επαφή με οτιδήποτε πολιτικό. Διάβασα όμως την αυτοβιογραφία του πολυνίκη πρώην προπονητή της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ Αλεξ Φέργκιουσσον. Πάντα μου άρεσε να μελετώ πώς λαμβάνονται οι αποφάσεις.

Ειδικώς από προσωπικότητες που κάνουν πρωταθλητισμό και έχουν διάρκεια μέσα στον χρόνο. Είτε είσαι προπονητής είτε πολιτικός ή επιχειρηματίας ή διανοούμενος, ένα είναι το μυστικό της επιτυχίας: Η σταθερότητα.

Το βιβλίο του σερ Αλεξ (εκδόσεις Παπαδόπουλος) ήταν μια ευχάριστη έκπληξη. Οι έννοιες ευθύνη, πειθαρχία, έλεγχος, αλλαγή, έμπνευση, αντεπίθεση υπάρχουν διάσπαρτες στη διήγησή του. Το βιβλίο αυτό στην ουσία είναι ένα διδακτορικό στις ανθρώπινες σχέσεις και στη θέληση για επιτυχία. Παραθέτω μερικές ιστορίες, πιθανόν χρήσιμες για τις ηγεσίες μας:

Θέμα πρώτο, η επιβολή του στις βεντέτες: Κάλεσε στο γραφείο του τον αρχηγό της ομάδας Ρόι Κιν και του είπε να ζητήσει συγγνώμη από τον βοηθό του για μια παρεξήγηση στην προετοιμασία.

Η βεντέτα αρνήθηκε και απογοητευμένη είπε στον προπονητή της: «Έχεις αλλάξει». Ξέρετε τι απάντησε στον χαϊδεμένο του ο σερ Αλεξ;

«Ρόι, θα έπρεπε να έχω αλλάξει επειδή το σήμερα δεν είναι χθες. Είναι διαφορετικός ο κόσμος στον οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Εχουμε ποδοσφαιριστές από 20 διαφορετικές χώρες εδώ. Λες ότι άλλαξα; Μακάρι! Δεν θα επιβίωνα ποτέ αν δεν είχα αλλάξει!» Οι έννοιες της πειθαρχίας, της δικαιοσύνης, των μη διακρίσεων ήταν το άλφα και το ωμέγα της επιτυχίας του.

«Τη στιγμή που ο προπονητής χάνει την εξουσία του δεν υπάρχει σύλλογος» τονίζει ο Φέργκιουσσον, ο οποίος περιγράφει την κόντρα του με τον Μπέκαμ. Θυμάται ότι ο Ντέιβιντ αρνήθηκε να γυρίσει στην άμυνα για να μαρκάρει σε ένα ματς -παραβιάζοντας εντολές- και για τιμωρία μετά τη λήξη του πέταξε ένα ζευγάρι παπούτσια στο πρόσωπο!

Όταν δε τόλμησε να του αντιμιλήσει, του φώναξε: «Κάτσε κάτω! Απογοήτευσε την ομάδα σου!» Παρά το γεγονός ότι ο Φέργκιουσσον ιδιωτικώς ήταν τραχύς

ΜΑΝΩΛΗΣ
Κοττάκης

-«η οξυθυμία μου με βοήθησε να επιβάλω την εξουσία μου»-, δημοσίως ήταν η «μάννα του λόχου» για τους παίκτες. «Κάποιες φορές έπρεπε να τους βάλω πρόστιμο ή να τους τιμωρήσω, αλλά ποτέ δεν το άφηνα να βγει από τα αποδυτήρια. Αρχή μου ήταν να υπερασπίζω τους παίκτες μου και να τους προστατεύω από έξωθεν κρίσεις». Εξηγεί μάλιστα τι θέλουν οι παίκτες από τον προπονητή:

«Μπορεί να μας κάνει νικητές; Μπορεί να μας κάνει καλύτερους; Είναι πιστός σ' εμάς;»

Αποκαλύπτει επίσης τι έκανε στα αποδυτήρια όταν η ομάδα του έχανε με βαριά σκορ στο πρώτο ημίχρονο: Δεν τους έθιγε. «Στη διάρκεια μιας κρίσης το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να ηρεμείς τους ανθρώπους» γράφει.

Οι αναφορές του στον πόλεμο της ψυχολογίας είναι εκτεταμένες. «Υπήρχε πάντα μια εικασία (την οποία ενθαρρύνουμε), ότι ένα γκολ εις βάρος μας ήταν μια πράξη που θα προκαλούσε μια φοβερή και τρομερή ανταπόδοση.

Οι περισσότερες ομάδες δεν μπορούσαν να χαλαρώσουν στο μεταξύ μας παιχνίδι όταν βρισκόνταν μπροστά στο σκορ» γράφει. Αξιοσημείωτη, τέλος,

είναι η προσέγγισή του για τις ήττες: «Μερικές φορές οι ήττες είναι τα καλύτερα αποτελέσματα. Η αντίδραση στις αντιξοότητες είναι

προσόν. Ακόμη και στη χειρότερη περίοδό σου δείχνεις δύναμη. Η αντεπίθεση είναι μέρος της ίδιας της ύπαρξης.

Αν είσαι υποτενικός και απαθής έπειτα από ήττες, τότε είναι βέβαιο ότι θα έρθουν και άλλες. Συχνά χάνουμε δύο βαθμούς με τον αντίπαλο να ισοφαρίζει στην τελευταία φάση του αγώνα, αλλά μετά πραγματοποιήσαμε ένα σερί επτά νικών. Δεν ήταν συμπτωματικό».

Όσο για το σλόγκαν του: «Είναι πιο γλυκά έπειτα από δυσκολίες»... Αν αντικαταστήσουμε τη λέξη «προπονητής» με τη λέξη «αρχηγός» ίσως πάρουμε και μερικές ιδέες για τις ιδανικές ηγεσίες του μέλλοντος. Ωραιοές δεν είναι οι αρχές και οι αξίες του σερ;

Η αυτοβιογραφία του Φέργκιουσσον που επιβάλλεται να διαβάσουν οι «αρχηγοί» μας